

A miña gata querida

Nun ronsel de luar e misterio,
habita unha gata rebelde, con bravura.
O seu pelo, noite escura,
e os seus ollos, un incendio.

Desafía coa súa mirada ferida,
e coa súa pel amosando a garraxe,
a esta gata indomable, de bravaxe,
que ao meu lado queda, esculpida.

Pero eu, abrazo a súa ferocidade,
e sinto na miña alma a súa forza.
Neste xogo de dentes e garra,
só eu coñezo a súa verdade.

Brisa áspera que se agacha,
neste corazón indomable.
Con paciencia, eu a amansei,
e no seu peito o amor se espacha.

Porque no fondo daquela fiereza,
habita unha gata que quere,
unha alma que agarda e fere,
cun ronroneo cheo de tenrura e tristeza.

Así que acaríciame a alma,
gata rebelde e salvaxe.
Nunha danza de amor e coraxe,
cambiando os medos por calma.

Porque, a pesar da tua ferocidade,
a túa alma é unha doce melodía.
Eu, que a amarei sempre, o repito:
a túa bravura é só apariencia.

Gata querida, amada e ferida,
na túa bravura hai unha ternura,
que acariña o meu corazón con suavidade,
e na túa rebeldía, o amor é a nosa altura.

Así que xuntas, enfrentaremos o mundo,
cara a cara, con valentía.
E, aínda que ás veces sexas unha fiera,
sempre serás a miña gata querida.

Amílcar Coaguila Mamani